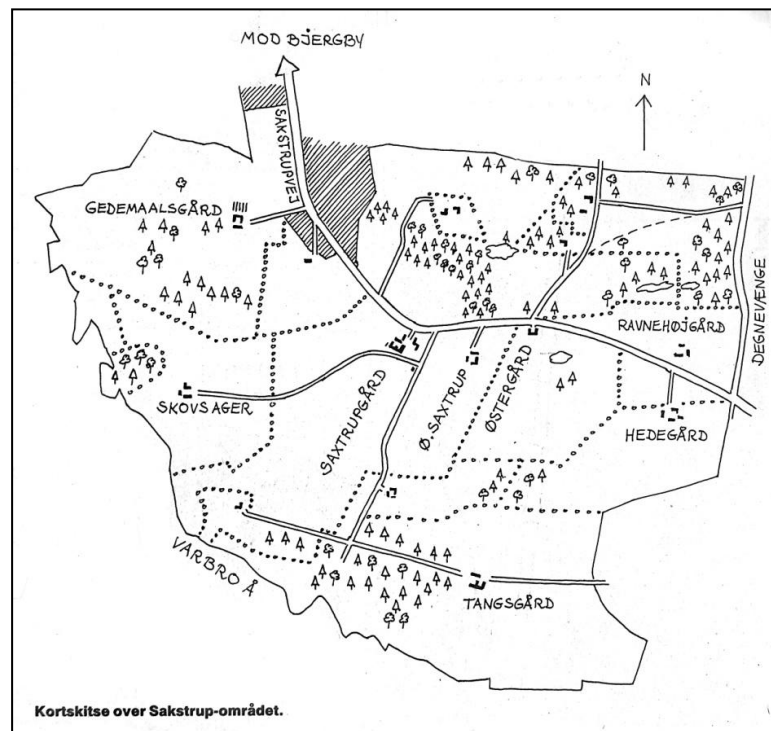

Frode Houbak fortæller om Houbak-slægten.

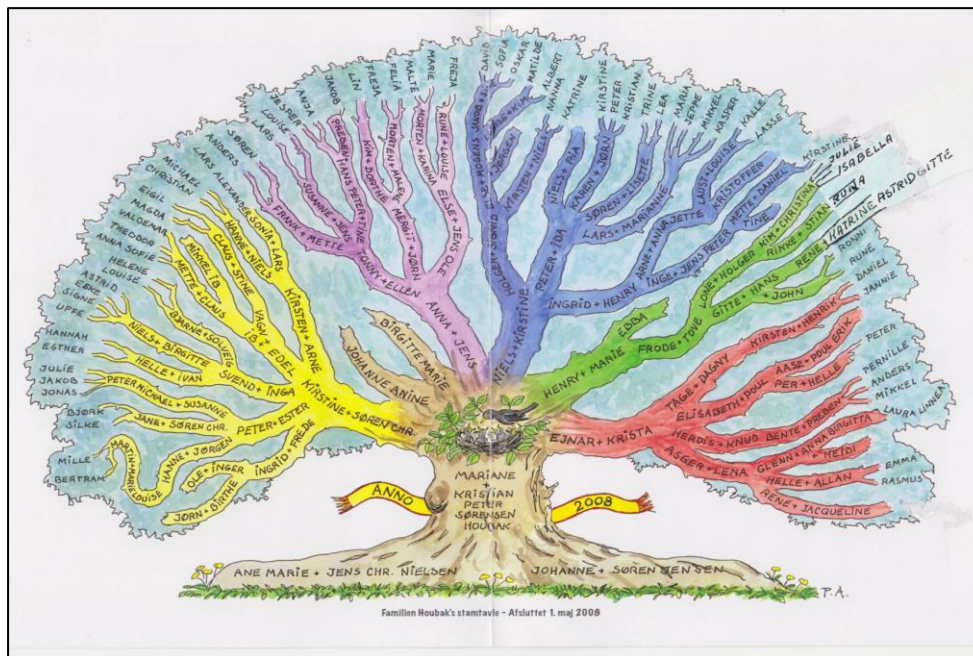

Mindesten for udskiftningen af fællesskab og frigørelse fra "Odden" i 1797. Mindestedet blev indviet i september 1997 nord for "Saxstrupgård", og omfatter, foruden selve mindestenen, en kreds af sten, der symboliserer de gårde, der blev flyttet ud fra marken nord for Sakstrupvej i 1797.

I ejerlauget Sakstrup var i årene før 1997 flere af Houbak-familien. Fire brødre havde fire gårde næsten på striben på sydsiden af Sakstrupvej, mens en femte broder havde tømrervirksomhed få hundrede meter derfra, og en søster boede nabo til den fædrene gård Gedemålgård.

Vi har fået lavet et par familietræer af tegneren Poul Andersen, Hjørring med forskellige farver på de grene, brødrene udgjorde, og jeg var heldig at komme på den grønne gren.

Og hvorfra kom de og hvad var deres oprindelse? Og hvad blev der af efterkommere?

Slægten kommer delvis fra Rævsvær vest for Tornby og den anden gren via Houbakgård (derfra navnet) og mange slægtled tilbage af fæstebønder i Snevre. I Rævsvær (og Købsted + Vadsager) kan anerne føres tilbage til først i 1500-årene og en del var impliceret i katastrofen med Hvedeskibet, der forliste 1790 og trak næsten hele befolkningen i Tornby og Horne i en ulykkelig situation, hvor mange blev fængslet 2 år i Viborg og enkelte overlevede ikke fængslingen.

De ca. 400 år familien har levet i den vestlige del af Bjergby sogn kan føres tilbage til 1618, hvor Jens Christensen Toplund blev født på fæstegård i Snevre – endnu mens Jørgen Lunge var godsejer på Odden i ægteskab af Sophie Brahe, hvis farbror var Tycho Brahe. På det tidspunkt ejede de også Vendsyssels største gods – Birkelse ved Aabybro og Stensbæk i Bindselev. Året efter i 1619 døde Jørgen Lunge og Sophie Brahe fortsatte som enke driften i 40 år og startede hekseprocessen i Saxtrup og Mygdal, fik Odden besat og tilkøbte senere godset Høgholdt ved Hørmested. Senere skrifter peger på fornuftige forhold mellem gods og fæstebønder.

Helt fra 1734 har dette sølvkrus været i familien og er nu ved Frede.

På Houbakgård, som af familien blev flyttet fra Gl. Bjergby 1797 efter udskiftningen, blev Niels Nielsen Houbak født og han blev senere gift med en pige Birgitte fra Rævsvær og de købte i 1830 Gedemålgård. Efter hans død arvede datteren Johanne Marie Nielsdatter i 1871. Hun solgte til sin fætter Peter Houbak 1875 på skrappe betingelser, bl. a. nyt stuehus i 1877 – der fortsat står der.

Også Peter Houbak giftede sig med en Rævsværpige Marianne, og de fik de 5 drenge og 2 piger, de 4 bosatte sig alle i Sakstrup og broderen som tømrer i Bjergby, hvor også søsteren fik bolig. Man kan forledes til at tro, det var en flok hjemmefødninge, da de alle bosatte sig meget tæt på hjemmet, men de havde alle været rundt i det ganske land på skoler og gode lærerpladser. Den anden søster døde af tuberkulose i 1917, hun var på Guldborg missionshøjskole på Lolland 1910, vidst nok sammen med søsteren Marie.

Niels Peter Anine Henry Søren Marie Ejnar Jens Marianne

En sådan flok på 5 brødre, kan godt også for 100 år siden få gang i landsbyen. Men de var også flinke til at besøge naboer, f. eks. Karen Marie i Gustavhuset, der havde været husholderske ved nu afdøde Niels Madsen fra Kærgård. Hun var flink til at give små kager ved besøg. Efter 7 års skolegang og konfirmation havde de arbejde hjemme i Gedemålgård, før de fik plads som tjenestekarle i omegnen. De kom senere vist alle på højskole og fik andre lærepladser nok inspireret

af lærer Eskildsen og hans grundtvigske livssyn, de ikke havde med hjemmefra. Moderen og søstre var præget af indre mission.

Niels f. 1892 var hjemme 1911, kom på Ry højskole 1912-13 og blev uddannet ved landbruget. Han var den første af brødrene, der blev gift. Det var med datteren fra Tangsgård Kirstine i 1918, og de købte Hedegård i Sakstrup. I de første år havde de ung karl og pige som medhjælp og i 1925 blev Niels valgt som formand for brugsen og fik svogeren Alfred Pedersen ansat som uddeler. Det holdt til 1929, hvor broderen Søren Chr. overtog formandsposten. Men der blev kaldt på Niels fra sognerådet, hvor han blev valgt ind i 1933. Hans evner med tal kom til gode, da han 1937 blev kommunekasserer. Og med kommunens udvikling blev han i 1948 kæmner, de havde året i forvejen solgt Hedegård efter 29 år. Arbejdet udførte han med stor omhu til han i 1960 blev syg og døde året efter. På Hedegård voksede tre børn op, Holger, Peter og Ingrid.

"Hedegård"
Sakstrupvej 138

"Doktorhuset"
Skagen Landevej 221

Søren Chr. f. 1883 kom i 1905 og 06 på delingsførerkursus på Ryslinge højskole og ledte gymnastik om vinteren for karlene. Vintrene 1907 og 08 var han elev på Elev Højskole og ledede samtidig gymnastikken. Højskolen er nu nedlagt. Derefter karl på Hammelegnen og senere ved landbrugslærer på Elev Højskole. 1914 på Ørting Mosegård og kom under krigen hjem og ledede igen gymnastikken i Bjergby. Der var da også gang i foredragsvirksomheden i forsamlingshuset og aktivitet i Skytte og Gymnastikforeningen, hvor han var aktiv og vandt mange præmier. Søren Chr. overtog i 1919 hjemmet Gedemålgård året efter Niels blev gift. De første år drev han gården med husbestyrerinde og anden medhjælp og der var nok at tage fat på, da faderen ikke var meget til kunstgødning og kraftfoder. Der blev gødet og merglet, så snart lejligheden bød sig, og han blev også involveret i mergelselskabet som kasserer fra starten i 1928 til 1942. Engene trængte til dræning og opdyrkning. På den lette jord i Sakstrup var læ en nødvendighed for planternes trivsel. I nogle år

blev solgt byggegrunde langs Skagen Landevej og Sakstrupvej. Kort efter han overtog gården byggede han 1922 nyt hus i østsiden af gården og 1936 byggede de ny lade og kostald. Først 5 år efter overtagelsen blev der tid at se til nabodatteren Kirstine Rishøj på Varbrogård, og det blev ægteskab i maj 1924. Senere i 1945 blev han tildelt elitepræmie for velholdt læplantning. Søren Chr. var medlem af menighedsrådet i 20 år, formand for skolekommisionen, kasserer i mejeriet i 20 år. På Gedemålgård voksede fem børn op, Frede, Ester, Inga, Edel og Arne, der bortset fra Frede blev spredt over det ganske land.

1921

"Gedemålgård"

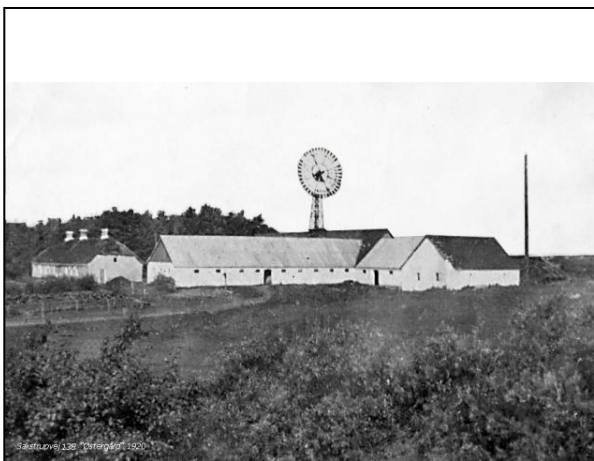
Sakstrupvej 32

omkring 1950

Ejnar f. 1901, havde allerede ved konfirmationsforberedelse fået godt øje til sin senere kone Krista Jakobsen fra Mygdal. De var begge på Ry højskole og Ejnar havde senere plads ved Madsen, Fjerritslevgård ved Højene som forkarl. To år efter Søren Chr. blev gift fulgte Ejnar og Krista i oktober 1926, og de købte Østergård af broderen Henry, der netop var tilbudt Saxtrupgård. Det blev en lang periode på 41 år til de 1967 solgte til sønnen Tage. I rigtig mange år var Ejnar medlem af menighedsrådet og en periode formand og sluttede som kirkeværge. Han var også snefoged og snevintrene "bød" han egnens karle til snekastning – det var før sneplovenes tidsalder. Han var mange år med i Venstre, hvor han endte som æresmedlem. Også mejeribestyrelsen var han medlem af en periode. I 1953 kom en pyroman forbi og satte ild på laden og det bredte sig til kostald, men stuehuset med stråtag undgik ilden. Mange dyr blev reddet ud, og brandforsikringen belønnede med sølvbestik. Der blev opført ny moderne længe i gårdens østside. En sød historie om samarbejde i familien: Ejnar og Niels var fælles om en orne og en dag skulle Ejnars karl genne den op til Niels. Han kom dog ikke langt, før ornen jagede karlen hjem, og så ville Ejnar gå med ornen, men kom ikke langt, før ornen også gennede Ejnar hjem. Dette fortalt af Marius Christiansen om landbrugene i området. I hjemmet voksede fire børn op, Tage, Lisbeth, Herdis og Asger.

omkring 1920

"Østergård"
Sakstrupvej 138

omkring 1950

Tilsvarende havde Henry f. 1898, plads efter et par år hjemme i Skovholm og Tangsgård, før han kom til plads i Haubro og Øster Brønderslev før han var på Antvorskov højskole v. Slagelse. Et år hjemme ved Søren Chr., der lige havde overtaget Gedemålgård. Derefter en plads i Vogdrup v. Tårs, så soldat i Aalborg og en plads i Vennebjerg og så Korinth Landbrugsskole på Fyn, hvorefter han tjente mellem Roskilde og Ringsted. Derefter købte han i 1925 Østergård, som broderen overtog året efter. Henry fulgte et par måneder efter med ægteskab i dec. 1926 med Marie f. Thomsen fra Sønderskov efter samme år at have købt Saxtrupgård. Der var altid 3 karle, pige, gift fodermester og ofte daglejer. 1928 blev laden øst for indkørslen lavet om til svin, der dengang var storproduktion. 1937 blev bygget lade og del af kostald + kvist mod gården. 1938 blev fodermesterboligen i stuehuset lagt til private bolig og ny fodermesterhus opførtes syd for gården. Han var medstifter af Jerseyforeningen og Elitekvægavlsforeningen og formand for Tyrestationen i Skibsby. Der blev solgt mange jerseykvier til Fyn. Efter Søren Chr. et år var formand for brugsen tog Henry over, fik ansat Thomas Madsen og fik en lang periode på 38 år som formand med mange vanskelige perioder – 30-ernes krise – verdenskrigen med varemangel – omstilling til kontant m.v. I hele perioden var gødning og foderstoffer også i brugsen. Han var også mange år FDB.s kredsrepræsentant. Under og efter krigen var mange børn i "pleje" fra Holland, Letland, Norge og Danmark. I 1948 var familien to mdr. i USA og besøgte familie. Også efter salg af gården i 1963 var han kasserer i Houbak andersmejeri. I hjemmet voksede Ebba og Frode op.

"Saxtrupgård"
Sakstrupvej 98
omkring 1950

Jens f. 1891, kom i lære ved Kristen Træholt i Gl. Bjergby og som ung kom han i kontakt med en anden ung tømrer, der havde behov for hjælp – som han fik, og det var den senere Kaj Nielsen, der opbyggede Lilleheden Savværk med limtræsproduktion i Hirtshals. Jens begyndte eget værksted 1918 ved faderen i Vestermark. Allerede i 1919 fik han telefon og ca. 1930 personbil, de andre brødre også lånte. I 1926 var han i gang med bygning af dyrlægebolingen for Kjellerup. Hans kone var søster til Anne, og det var sikkert her romancen blev til ægteskab i 1930. I 1929 byggede han værksted og bolig på Skagen Landevej 98 og flyttede ind ved giftemål nov. 1930 med Anne fra Læsø. Hun startede Tatolforretning i ejendommen og Jens drev en stor tømmervirksomhed ofte med fem-seks svende. Jens gik op i gymnastik og var 20 år kasserer for Hjørring Amts Gymnastikforening og han blev æresmedlem i Hjørring skytte-gymnastik og idrætsforening + guldur. I mange år var han i bestyrelsen for borgerforening samt venstrevælgerforeningen og dets revisor og tre perioder opstillet til Amtsrådet. Han var sognebestyrer for brandforsikringen i 30 år og der beskrevet mange landbrugsbygninger, en beskrivelse, der er godt grundlag for slægtsforskere at øse af. Mange af de beskrevne ejendomme, havde han selv været med i opførelsen af. Anne og Jens fik tre børn, Ellen, Jørn og Jens Ole.

Skagen Landevej 98.
Tatol-forretning og værksted.

Jens Houbaks tømmervirksomhed løste opgaver fra Skagen til V. Hjermitstev, fra beboelseshuse, store landbrugsbygninger til mindre udhuse. Flest i et område svarende til nuværende Hjørring Kommune.

Fra sin bopæl kunne Jens Houbak kigge over på gymnastikhuset og husflidsskolen, begge huse bygget af ham, og som han havde speciel tilknytning til som gymnastikleder og aktiv deltager i husflidsskolens arbejde.

Marie, f 1888, flyttede sammen med sine forældre til Skagen Landevej nr. 68, da hendes broder, Søren Chr., overtog den fædrene gård i 1919.

Hun passede godt på forældrene, indtil de gik bort, og boede derefter i mange år i det velpassede hus og den frodige have, og stedet var et naturligt sted for familien at mødes.

Maries niece, Inga, har i 1989 fortalt levende om, hvordan hun som barn oplevede at komme i bedstemor og fasters hus:

”Vejen op til faster og bedstemor gik over marken fra ”Gedemålsgård”, der var dengang en sti – ca. 400 m. Der var en ”mølle” ved begyndelsen og ligeså ved fasters hæk. Så var der en hvid låge. Og så kunne jeg lugte små røde stikkelsbær på højre hånd – ribs på venstre! Jeg kunne lige nå at plukke en håndfuld stikkelsbær - nippe dem og spise dem, så var jeg ved værkstedet! Først hønsene Der var en grøn dør, og derinde i den lille gang, stod en tønne med korn til hønsene – en kasse med strandskaller, undertiden var der en mus i kornet, den kiggede på én med små sorte perleøjne!

Der var to døre i den lille gang, én ind til hønsene og én til ”Det lille hus”, det var altid ren kasse med hul – spand og låg – sirligt klippet avisrapir i snor på et søm, det var W. C..! Der gik man aldrig alene om aftenen, faster var med, med en lommelygte! Men duftene var der – høns og W. C. og så videre. Der var nu en edelgranhæk – klippet på venstre hånd – den duftede stærkt og dejligt!

Så var jeg ved porten til gårdspladsen – Låsen gav altid et hyggeligt klik, og det kunne faster og bedstemor altid høre, så faster stod i bryggerset når jeg kom ind. Men på gårdspladsen stod pumpen. Hvis pumpen én dag havde stået urørt om foråret, kunne man risikere at pumpe en lille musvitrede ud ! Ind i bryggerset, det slidte men renskurede murstensgulv, den rustne vask, tørvekassen – fasters træsko – altid sirligt stillet, forhænget ved vasken rent og nystrøget – Duften af fred i bryggerset, og så fasters velkommen – ”kom med ind til bedstemor”. Jo, kostene både den stive og den bløde + fejeskovl stod i kroge ved gruekedlen! Så køkkenet, først en lille tapet dør ind til sovekammeret – komfuret nypudset og messingstangen ligeså – ligeså de to messingkroge over komfuret, den ene til grydelapperne – den anden til ringene fra komfuret. Tallerkenrækken – med forhæng ned fra. Det var hvidt med broderi i blå – en lille pige + en kat. I tallerkenrækken pæne tallerkner, på hylden stod messingmorteren! På højre side et søm til fasters saks. Under forhænget var små kroge til køkkenhåndklæde + viskestykker. Skuffen i køkkenbordet, der lå bedstefars og bedstemors hornskeer – meget tyndslidt; med dejlige at røre ved og holde i hånden. Og så var der en stor potageske, og den kunne faster tage helt ind i munden – imponerende! Så stor en mund og så altid snakke lavmælt. I køkkenbordet var der en klap til kælderens. Den blev slået op og så var der en hvirvel der holdt den! Så blev en side i køkkenskabet lukket op og så trappen ned i kælderens. Alting sirligt og rent. På hylderne i kælderens stod syltetøj og saft – på hylder, hvis kanter var pyntet med sirligt klippet hyldeborter i avisrapir. Og så var der et saltkar – der blev det flæsk nedsaltet, som faster og bedstemor fik, når vi slagtede hjemme! Den gang havde jeg ingen anelse om aftægtshus – og aftægt. Men nu forstår jeg også bedre, hvorfor nogle bestemte tørverækker i engen var faster og bedstemors! De blev kørt i værkstedet, stablet pænt! Ligeså brænde fra skoven ! Jeg spekulerede slet ikke over det, sådan var det bare! I køkkenet duftede der bare som det kun kunne i fasters køkken.

Ind i stuen – Bedstemor bred og mægtig – altid sortklædt! Hun fyldte hele den store kurvestol ud! Et lille sort tørklæde om håret. Var det vinter et stort sort silkesjal over skulderne! Hæftet med en sølvbroche. - Altid en lille brun skål med garnnøgle og så enten hæklepind eller strikkepinde!

Strikkepinde – sort hjemmespundet garn – lange strømper – sorte i julegave – (Ester og jeg fik hver sit par i julegave – de kradsede bag knæene, og det var jo ikke lige sagen i skolen! Men en morgen ville vi lune dem ved ovndøren. Ovndøren klappede i – og så lugtede det af ”sveden uld” – nul sorte strømper mere!!)

Til venstre for døren en stor kakkelovn – kulkassen med porcelænhåndtag. Der var duft af hygge over stuen! Klokkeren – fasters stol, den store sofa – divan var det. Det lille tobaksbord med det store uhyre af en radio; men der var høretelefoner til! Den lille kommode som jo var spændende, øverste skuffe med ludospil, loppespil, billedlotteri – firkort med Olaf Rye – Tordenskjold – Scheppergrell o. s. v. Og den duft, der var ved de kort, jeg kunne aldrig lade være at lugte til dem. En gang senere har jeg set nogen – det var på Ølgod museum. Og straks havde jeg duften i næsen! Jo i skuffen i tobaksbordet var æsken med de små mannakorn – skriftsteder, skulle vi overnatte, fik vi lov at vælge et. Og når vi først kunne læse, fik vi selv lov at slå op i bibelen. Jo der var da et formål med at trave derop 2 gange om ugen, inden jeg skulle begynde skolen 1. maj 1937. Jeg drog derop ad stien med min myrebog i en lille pose under armen. Og så lærte bedstemor mig at læse. Dengang skulle vi nemlig kunne tallene – og læse a – b – c inden vi begyndte i skolen. Bedstemor havde på sin venstre hånd et ar fra en brandbyld – det lignede et edderkoppespind. Jeg spurgte mange gange, hvad det var! Jeg elskede at høre bedstemor fortælle, om da hun var barn! Desværre blev det ikke optaget på båndoptager, af den grund, at en sådan fandtes ikke og desuden havde de jo heller ikke elektrisk lys! Der var en rolig atmosfære i den stue. Avishylden ved siden af kakkelovnen, den var broderet, ligeså de indrammede broderede skriftsteder. Men hvad stod der? Bedstemor var en god fortæller, og faster sad i sin stol – altid sirlig med rent hvidt stivet forklæde.

Og så saftevand i små, tynde kopper og småkager til. Eller et stykke af fasters rigtig tørre kringlekage!

Soveværelset, en kæmpeseng til bedstemor med sengehest, sengegreb fra loftet med et meget slidt træhåndtag – servanten med porcelæns servantestel. Messingdørgreb overalt – nypudsede. Så duften i gangen, altid duftede der af fernis. Trappen op til loftet – i det østre kammer stod farbror Jens' ses tagkonstruktioner + på bordet inden for vinduerne lå der tørrede hyldeblomster, til te – hvilken duft! Vi sov i kammeret mod vest. Potte under sengen! (Bedstemor havde en pottestol i sovekammeret). D. v. s. en stol med hul i og så en potte! Der var altid en hynde over! Den lignede en almindelig stol. Jo, nede i stadsstuen – plydsstuen var en blomsteropsats med ”Viborg Domkirke”. Peter havde lavet den, vist et ark fra ”Familiejournalen”. Den var imponerende – alle de små ting klistret sammen. Ganske klart, at den måtte ses, men ikke røres. Fasters stue var ind ved gangen. Der måtte vi lege, når vi var deroppe 1. juledag. Det var en festdag. Maden bestod altid af flæskesteg m. rødkål, og så en rigtig sur ribsrand med gul cremesovs til. Og så juletræ i fasters stue! Vi måtte aldrig grine, når vi spiste, men det var svært at lade være, når Peter og Holger skar ansigter!!! De kunne lave grimasser!

Men 1. juledag hos bedstemor og faster har vi jo hver vores erindring om. Det var en festdag. Ligeså bedstemors fødselsdag, da var familien igen samlet.

Med faster på kirkegården! Jo, vi gik derop – eller måske havde jeg fået Esters gamle cykel? Nå, men der skulle rives – luges o. s. v. og kom der et lilleben frem, så skulle det stikkes i jorden igen med spidsen ned; ”for der hører det til”, sagde faster. ”Og så skal du ikke snakke for højt” sagde faster!

Bedstemors sidste tur ! En dag fik vi vasket og pudset den fine vogn – bedstemor ville gerne en tur over markerne. Hun blev pakket godt ind – strålende vejr var det. Hestene var blanke og fine. Og så kørte far med hende – faster og mor – ad markvejene, de var i ”græsdalen, engen – den søndre Odde”, (der hvor jorden ikke altid er hjemme!) Bedstemor var glad for turen! Jeg husker, da de kom tilbage ad den gamle vej

– syd for tjørnehækken op ad vejen, gennem haven! Kort tid efter døde bedstemor, stille og roligt! En epoke var afsluttet! Én ting mere, vi sagde "I" til bedstemor!"

For mig står faster og bedstemor som en mildhed – ro – fred. Deres hus var et sted; der var godt at være for et barn! Og en stor tak til dem for minderne!

Det er som jeg husker Bedstemors og Fasters hus.

Inga

Jens Houbak
31/3 1891 – 27/3 1963
Skagen Landevej 98

Ejnar Houbak
2/10 1901 – 10/2
1989
"Østergård"
Sakstrupvej nr.138

Henry Houbak
5/4 1898 – 5/11
1986
"Saxtrupgård"
Sakstrupvej nr. 98

Niels Houbak
23/8 1892 – 13/5
1961
"Hedegård"

Søren Chr. Houbak
2/12 1883 – 7/10 1971
"Gedemålsgård"

Marie Houbak
4/7 1888 – 5/10 1966
Skagen Landevej 68

Krista Jakobsen
f. 8/11 1901 i **"Grøntved"**,
Grøntvedvej nr. 3, Mygdal,
d. 10/3 1996.
Gift med Ejnar 14/10 1926
i Bjergby Kirke.

Kirstine Sørensen Rishøj
f. 18/10 1899 i Vidstrup,
d. 29/12 1982.
Gift med Søren 2/5 1924
i Bjergby Kirke.

Anna Carla Jensen
f.18/2 1902 i
"Kirkensgård", Byum,
Læsø d. 12/10 1977.
Gift med Jens 30/11
1930 i Sindal Kirke

Marie Thomsen
f. 7/7 1894 i
"Sønderskovgård"
Sønderskov, d. 27/3
1980.
Gift med Henry 8/12
1926 i Sindal Kirke.

Kirstine Pedersen
f. 31/12 1896 i
"Tangsgård"
Tanggårdsvej nr. 123,
d.30/3 1983.
Gift med Niels 8/3 1918 i
Bjergby Kirke

Vi efterkommere har indtryk af, at der var gode familiebånd. I små og store ting, hjalp de hinanden efter behov. Måske en egenskab, der er gået videre til næste generation, hvor Tage, Frode og Frede var fælles om roeoptager og hjalp hinanden på anden vis. Jørn var som mekaniker også rede med gode råd for fætrene.

Men alle i næste generation er fløjet langt fra reden og trives i det ganske land.

Som samlingspunkt i familien blev en kreds enige om, at stifte en slægtssammenholdsbestyrelse, der hver tredje år efter 1986 afholdt slægtsstævner, hvor 60-90 deltog og stævnerne blev holdt, hvor familien havde haft deres virke. Sidste blev holdt her i 2014 i Spejderhytten i Bjergby, med kun 1-2 km fra, hvor Houbak-brødre og søster boede.

Houbak sangen

Mel.: De nære ting.

Der findes et sted på vort vendsyssekort –
en fremmed vil sige: "Det er ikke stort".
For os er det hjemstavn--- et Paradis
Vi elsker din egn, og vi synger din pris.

Ja, BJERGBY er stedet, hvor slægten slog rod-
er stedet, hvor barndommens vugge stod.
Et Eden med bakker, med skov, bæk og å.
Hvorhenne i verden kan bedre du nå?

Men slægtstræet sendte sin frugt vidt omkring
Vi spredtes i landet for lette vind.
Dog hvorhen i verden et grosted du ta'r,
Så husk, -at du saften fra slægtstræet har.

Den siger, at sammenhold styrke dig gi'r,
at yde din indsats, hvad end den så bli'r.
Den lærer at være mod andre reel,
for sådan en adfærd du ønsker selv.

De henfarne slægter ej glemmes må.
De gav dig en arv, du kan bygge på.
Må sammenholdstanken få gode kår
og ledsage slægten, hvorend den går.

Til slægtstræets nye og friske skud,
vi sætter vor lid-- at I bringer bud.
At HOUBAK-familiens stoute træ,
for kommende slægter kan blomstre og dræ.

tekst: Ellen Houbak -Jensen